

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 284

TARRAGONA, DIMECRES, 23 DE JUNY DEL 1937

PREU: 15 CÈNTIMS

La democràcia catalana representada a les comarques tarragonines com arreu de Catalunya pel partit majoritari d'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA, trobarà en el Congrés de la Federació de les nostres comarques que s'ha de celebrar a Tortosa els dies 3 i 4 de Juliol proper, el mitjà vibrant d'expressar la seva unànim voluntat, enfront de tots aquells problemes que avui tenim plantejats a casa nostra.

El Congrés de la Federació d'Esquerra Republicana de Catalunya de les comarques tarragonines

Els dies 3 i 4 del vinent juliol es celebrarà a Tortosa un Congrés d'Esquerra Republicana de Catalunya. Aquest Congrés té la particularitat que es organitza per la Federació de les comarques tarragonines i per tant ha de reunir l'anhel unànim de la democràcia catalana de les nostres comarques o sigui tota l'ex-província.

Què és el Congrés? Motius del mateix? Quina significació té dins de la política general del Partit?

Aquest Congrés ha estat imposat per unes necessitats polítiques inajornables, necessitats que si bé en el Segon Ple del Partit celebrat darrerament a Barcelona varen quedar satisfetes pels acords de trascendental importància que en l'esmentat Ple varen prendre's, ara cal de cara les característiques especials de les nostres comarques canalitzar i endegar definitivament.

Les comarques de Terra Alta, La Ribera, Priorat, Alt Camp, Conca de Barberà, Baix Camp, Baix Penedès, Baix Ebre, Montsià i Tarragonès, han viscut des de juliol proppassat sota l'imperi d'una confusió econòmica, política i social tant gran que ara lògicament cal acabar pel bé no solament d'aquestes comarques sinó de la mateixa Catalunya.

Davant d'una economia esbotzinada; davant d'unes relacions polítiques cada dia més equívokes i inoperants; enfront d'una anomalia municipal que esgarrija; enfront d'una manca de cohesió entre els centres polítics i la direcció del Partit, malura filla del moviment; davant de la necessitat cada dia més exigent de sortir a la palestra en defensa de Catalunya i d'una democràcia injustament atacada per organitzacions i homes que han fracassat públicament; davant d'aquestes realitats qui no comprèn l'abast, la importància, la necessitat d'aquest Congrés expressió sobirana del sentiment nacionalista i democràtic de tots els pobles de les comarques tarragonines?

Amb això restaria no solament justificada la celebració del Congrés sinó també l'èxit que indiscutiblement assolirà el mateix com a exponent veridic d'una força política que ara més que mai necessita Catalunya per a redreçar-se en contra de tots aquells que volen enfonsar el nostre prestigi nacional.

Aquest Congrés però a demés ve a palesar una realitat que molts des de juliol proppassat i amb finalitats exclusivament partidistes han sabotejat tot dient que ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA era un cos mort o cosa per l'estil.

Esquerra Republicana de Catalunya, no obstant i els sabotatges de què ha estat objecte per part de gairebé tots els partits polítics i sindicals antifeixistes de les nostres comarques, té al seu redós la mateixa força política que abans del 19 de juliol, i els qui creguin el contrari somnien, millor dit, desvariegen.

El Congrés d'Esquerra Republicana de Catalunya de la Federació de les comarques tarragonines pot dir moltes coses a Catalunya, i entre aquestes coses segurament hi destacarà un: PRESENT!, mages-tuós de tota una democràcia en peu; en peu per a aixafar al feixisme si, però també per a impedir dictadures i extremismes de tota classe.

Els extremismes ens han portat a això: Toledo, Màlaga, Bilbao. Que ningú dubti que ara més que mai cal sentir la veu de la democràcia catalana!

Deu mesos de revolució?

Vet ací el relat veridic d'allò esdevingut a Catalunya durant deu mesos de caos i anormalitat.

DEU MESOS DE REVOLUCIO?

Una ploma dedicada exclusivament al servei de Catalunya i a combatre el gangster, el lladre, l'incontrolat de re-raguarda.

DEU MESOS DE REVOLUCIO?

Un volum, recull d'articles publicats a "LLIBERTAT" durant deu mesos d'incompetència, bogeria revolucionària de grups sortits de les presons, pel nostre Redactor en cap Francesc Adell i Ferrer, sota el pseudònim de "Crit".

DEU MESOS DE REVOLUCIO?

La veritat sobre les col·lectivitats agrícoles imposades per la F. A. L. a les comarques de Catalunya.

DEU MESOS DE REVOLUCIO?

La Fatarella, Ascó, García, Mora, Gandesa, etc., etc., i llurs tragèdies!

Prompte sortirà a la llum pública aquesta obra que recull una campanya digna i honrada en pro dels veritables postulats de la revolució, de Catalunya i de la República.

Apresseu-vos a fer les vostres comandes a l'Administració de "LLIBERTAT", Rambla 14 d'Abril, 62, principal. CATALANS! Compren DEU MESOS DE REVOLUCIO?

Les incautacions

Una actuació exemplar

Estem tan acostumats a escoltar queixes per l'actuació d'aquest o l'altre Comitè d'incautació de qual-sevol comerç i indústria, que avui en conèixer quelcom l'actuació d'un Comitè, actuació que considerem exemplar per l'obra desenrotllada, ens plaurà molt donar-la a conèixer. Ens referim al Comitè de control del Cinema Teatre Tarragona.

Fa uns sis mesos, a mitjans del mes de desembre que el Sindicat d'Espectacles públics acordà l'incautació dels locals destinats a espectacles.

Des d'aquella data, l'administració del Comitè de referència ha estat acurada i portada a terme amb un esperit digna d'imitació. Apartat de tot egoisme, enlloc de voler obtenir uns guanys superiors que quan era explotat per un patró, han destinat tot el profit a millorar el local d'espectacles o millor dit procurar la millor comoditat del poble.

Aquestes millores avui són ja una realitat, el prop passat diumenge fou inaugurada una nova i magnífica cabina d'aparells sonors marca Tarw, amb equips amplificadors

d'alta fidelitat, conjuntament amb una instal·lació completa de les màquines de projecció, altaveus, etc., en resum, una nova i moderna instal·lació de tots els aparells necessaris per a una projecció perfecta de tots els films.

Una altra de les millores ha estat el canvi dels antics seients de platea per unes modernes i còmodes butaques que han estat construïdes a la nostra ciutat als tallers de fusteria de Mestre i Sanxo. Aquest canvi ha merescut un comentari molt favorable de tots els ciutadans, car els seients que hi havia en l'actualitat eren quelcom incòmodes. També ha estat enfustat tot el paviment que farà que a l'hivern el local sigui quelcom més confortable.

Avui, que per acord de l'Ajuntament han estat municipalitzats els locals d'espectacles, el Comitè esmentat ha portat a terme aquestes millores que tenia projectades i n'ha fet entrega a l'Ajuntament.

D'aquest digne procedir no en volem fer cap elogi, car se'l fa per si sol. El que si celebrariem que la seva actuació tingués imitadors.

Guerra als espies!

Molt de compte!

Sovint veureu pels carrers o per les terrasses dels cafés uns soldats o uns oficials de l'Exèrcit Popular, en companyia de noies de mirada fatal. Convindria anar molt en compte! La majoria d'aquestes noies -- papallones d'ofici -- s'han quedat a la nostra ciutat amb una missió concreta: la d'exercir l'espionatge: la d'obtenir totes les dades possibles sobre la marxa dels fronts i la situació de les nostres línies i les possibilitats del nostre Exèrcit. Quan un soldat o un oficial torna dels camps de batalla per a reposar uns quants dies a la rera-guarda, acaba per llançar-se en braços d'aquestes agents de Franco,

les quals ho aprofiten per a aconseguir, utilitzant tota mena de mitjants suggestius, aquelles informacions que interessin.

No és possible deixar-se enganyar per les rosses-platí o les brunes enjoiades. Una paraula indiscreta, si no produeix la pèrdua d'una batalla almenys pot ocasionar alguna greu dificultat.

Que ningú no doni crèdit a aquestes espies disfressades. Que ningú no es deixi enganyar pel seu llenguatge, per revolucionari que sigui Cal fugir d'elles: cal resistir les provocacions. Es pitjor l'enemic que lluita amb l'astúcia i la traïció que el que lluita cara a cara.

Bilbao evacuat. Visca Euzkadi!

Bilbao ha estat evacuat. Els herois, els màrtirs lluitadors de la llibertat de la Nació Vasca, davant l'allau de criminals i lladres estrangers i espanyols centralistes d'idees nefastes i desentranyants, s'han vist en la necessitat d'evacuar la seva Pàtria tant estimada i tant honorada per la resistència que els seus fills eminentment conscients dels seus deures han demostrat.

Bilbao, ha estat evacuat. Això, aquest acte d'evacuació les ciutats després de fer-les màrtirs, pel camí que anem, sembla com si fos l'objectiu principal d'aquesta guerra que venim patint. Primer és Màlaga la que tenim de deixar a mans d'aquella "quadrilla" de gangsters italians i alemanys, i és aleshores, quant després d'exaltar l'heroisme d'aquells companys que la defensaven a mida de les seves minces possibilitats, es aleshores quan hom preté des de els organismes governamentals, organitzar la nostra reguarda, quan hom preté organitzar uns quadres d'exèrcit passiu, disciplinats i amb prou coneixements per, arribat el cas, poder-lo convertir en un cos d'exèrcit combatiu, que pogués parar qualsevol nou intent en qualsevol part del territori d'Ibèria. Ah! però, aquesta iniciativa no passa d'ésser una iniciativa, i si bé s'organitzen cursos de campanya i cursos pràctics militars, sigui per manca de voluntat en la Joventut, sigui per manca de pràctica en els procediments dels dirigents, aquells van minvant sense que de fet s'hagi aconseguit cap o ben poques millores en aquest sentit.

De sobte tenim ja un altre enigma. Bilbao perill. Llavors tot són actes, tot són mitjans predicant la unitat d'acció la unitat de comandament i altres unitats que semblen incoel·ligibles. Llavors tot és demanar l'atac a fons pel Front d'Aragó, on hi ha una joventut de la nostra terra que es daleix per poder atacar sense contemplacions, més quan sap que del resultat de llurs accions bèl·liques en pot sortir beneficiat el país basc, poble que nosaltres, els catalans, per la seva semblança amb nosaltres pels seus anhels de llibertat i per la seva passió al progrés, és el que tenim en més estima de totes les contrades que lluiten.

Els nostres soldats d'Aragó senten bullir la sang ardent dintre llurs venes, desitjosos de poder mesurar-se cara a cara — si és que la donen — amb els facciosos, que a l'altra part mostren una lleugera intranquil·litat esperant el que pot succeir en l'acció que els nostres es disposen a cometre.

Però l'atac és retardat, no és porta amb gran escala, i de sobte veiem com l'exèrcit invador s'acosta a Bilbao, l'encercla i obliga als seus defensors a evacuar-lo. Nosaltres que coneixem el braó que saben posar en la lluita els germans bascs, que coneixem fins on pot arribar l'esperit de sacrifici i d'abnegació de tots ells, nosaltres que sabem fins on poden haver arribat

abans de deixar la ciutat, no volem, no podem pensar-hi car la nostra sensibilitat no ho pot resistir.

Sabem que deixen els carrers xops de sang generosa, sabem que deixen barrejats amb les restes dels edificis destruïts amb mesquinesa per una aviació de lladres, junt amb els morts esmatats, bocins palpables del sentiment inextingible del poble Basc. Nosaltres, germans de Bascònia, sabem fins on pot arribar la vostra vitalitat, sabem com són de sublims els vostres sacrificis i sabem també, com n'és de fèrria la vostra voluntat i la vostra decisió, i perquè ho sabem, estem segurs que no moriran les vostres aspiracions que també són les nostres.

Nosaltres, els catalans conscients, retem homenatge a tots els lluitadors de la vostra terra, i ens inclinem amb indescriptible respecte davant els vostres desapareguts, lamentant amb tota la sensibilitat de la nostra ànima el no haver pogut barrejar la nostra sang catalana junt amb la vostra per les terres d'Euzkadi.

Bilbao ha caigut: els que hi entrin trobaran un munt de runes que la seva fòbia antihumana posa per signatura allà on passa; trobaran una ciutat deserta, desmembrada, muda.

Però si sabem copsar per un moment de llum de sentit humà — si no són eixorcs del tot — veuran, entendran en la sobbergueria del seu silenci, en la magnitud de la seva passada defensa, més màrtir que heroica, sentiran com a través de les ferides obertes a la ciutat rebrotada la seva personalitat, sentiran, palpable, la fe cega que reviu per tota la terra irredenta d'Euzkadi. I sentiran damunt del seu rostre curtut d'ignominies, la calor de l'estigma que llenca damunt d'ells tots els homes lliures del món sencer.

Bilbao ha caigut. EUZKADI segueix en peu, és redreça i reviscolarà mal pes a qui pesi.

Bilbao ha caigut. EUZKADI viu, i sabrà vencer!

Gora Euzkadi Askatuta!

ANTONI LLANAS

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jardí

Baixada Misericòrdia, 10 i 12—

Tel. 1847

SUCURSA L'Unió, 14 i Arnanyà, 1

Tel. 1848

TARRAGONA

EXCEL·LENT

CARN DE CAVALL

Llocs de venda:

Taula n.º 74 del Mercat Central i Plaça del Port

Per encàrrecs telèfon n.º 1195

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Federació de les comarques tarragonines

Havent-se acordat pel Ple de la Federació del 23 de maig prop-passat la celebració d'un Congrés de la Federació, a la ciutat de Tortosa, aquest Comitè Executiu, ha acordat assenyalar els dies 3 i 4 de juliol proper.

ORDRE DEL DIA

Revisió de credencials

Nomenament de Mesa de Discussió

Estructuració de la Federació

Organització de les Joventuts

Organització de les Seccions femenines

Criteri de la Federació sobre la revisió del programa d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El Municipi: a) Hisendes Locals

b) Serveis municipalitzats

c) Segregació de pobles

La reraguarda i la guerra.

Organ de la Federació

Proposicions

Tarragona, 13 de juny del 1937

El Comitè Executiu

Per la unitat d'acció internacional de la joventut, contra l'agressió italo-hitleriana a Espanya

El dia 5 de juny el Secretariat de la Joventut Internacional Comunista prengué la iniciativa d'enviar una lletra al Secretariat de la Joventut Internacional Socialista, de la qual en treiem el següent fragment:

"Cal actuar tots units i ràpidament. El Secretariat de la Joventut Internacional comunista després de la crida que el camarada Santiago Carrillo li adreça, està persuadida que l'hora de l'aliança entre les dues internacionals no pot tardar. No havent encara obtingut cap resposta de la vostra part us comuniquem les primeres mesures que hem pres per tal de reforçar el moviment de la Joventut a favor d'Espanya:

Primer. Crear directives a totes les federacions per activar la mobilització de la joventut al costat dels nostres germans espanyols.

Segon. Enviar a Espanya una delegació de la Joventut Internacional comunista per tal d'estudiar amb les joventuts d'Espanya els mitjans de desenrotllar la solidaritat internacional.

Tercer. Recolzar la Comissió internacional d'informació i de propaganda per l'Ajuda de la Joventut Espanyola, amb la qual hem col·laborat sempre i a la qual enviem avui l'adhesió oficial de la internacional comunista.

Quart. Fer una crida a totes les joventuts antifeixistes per sostenir la proposició del camarada Dimitrov, secretari general de la Internacional Comunista, feta després del telegrama de Ramon Lamonea, secretari del Partit Socialista d'Espanya; de Josep Diaz, secretari general del Partit Comunista espanyol, i Felip Pradel, secretari general de la Unió de Treballadors, per crear una Comissió de contacte de les tres internacionals (Comunista, Obrera Socialista, i Federació sindical internacional), per tal de realitzar la unitat d'acció internacional contra la intervenció militar d'Alemanya i d'Itàlia a Espanya.

Ens plauria conèixer les decisions preses per la Internacional Socialista amb el fi d'actuar sempre en el mateix sentit.

Els avions feixistes a Espanya

Un dels nostres corresponals de Cagliari (Sardenya), ha parlat amb un oficial aviador del camp d'Elmas, d'on cada nit surten avions cap a Espanya. El pilot ha declarat: "Fa set mesos, el comandant un bon treball a Espanya. La vosen a reunir i ens digué: 'Cal fer tra ajuda es absolutament necessària per la grandesa de la Itàlia feixista. El Duce compta amb la vostra abnegació per ajudar Franco en aquesta guerra que ens portarà aventatges enormes i un bon troc d'Espanya. El vostre deure és obeir en silenci'. Després d'aquest dia la Entre els 3.000 oficials, pilots, aviadors i mecànics, us asseguro que 2.800 ja en tenen prou d'aquestes nostres vida infernal ha començat. històries. Ningú refusa de servir la seva pàtria però aquesta guerra no es guerra sinó una veritable 'brigardage'.

Cada tarda surten avions carregats d'obusos, amb l'aparell maqui-

llat, el número del motor i tots els signes distintius curosament esborrats. Us asseguro que són uns bandits anònims, bústies salvatges però no soldats. Volem damunt les ciutats com uns covards assassins que esperen l'hora de la son més profunda per a realitzar llurs cops mortals. Es una cosa que ens subleva i ens fa mal al cor. Però què es pot fer? Obeir o bé morir. Evadir-nos ens és impossible. No cal oblidar que l'oficial feixista té sempre el revòlver a la mà.

Aquests vaixells que estan a la costa són els que ens trasmeten les ordres de Roma per al bombardeig nocturn. Mot d'ordre: Matar sense compassió, i nosaltres som els covards botxins que maten un poble innocent.

A l'aeroport d'Elmas, tots estan horroritzats d'aquest inoït 'brigardage'. Es un treball ben ordinari i al mateix temps ben vorgonyant.

Una veu suïssa que ve de l'Espanya dominada per Franco

El "National Zeitung", de Bale, publicava el 25 de maig una lletra que després reproduïm precedida dels següents mots d'introducció:

"Un suís que ha passat els últims anys a Andalusia i que ha viscut la insurrecció militar, ens envia la següent informació:

El nostre informador no ha tingut mai cap activitat política i no està influenciat per cap de les dues parts. "Amb tot i que a la primavera del 1936 es preveïen alguns canvis, la revolució militar del 18 de juliol ens agafà per sorpresa. Els militars pretenien amb llur propaganda que si ells no s'haguessin sublevat al cap de pocs dies hauria esclatat aquesta revolució, puix que els "rojos" tenien ja el poder des de les últimes eleccions". "La defensa que va oposar-se a Andalusia fou impotent; la revolució militar havia estat massa ben preparada. I començaren les represàlies que han continuat fins avui. Solament a Sevilla el nombre de persones afusellades s'eleva a 12.000, entre els quals hi ha 2.000 dones. El sol fet d'ésser republicà és un crim. Els pòbres han estat afusellats al carrer on varen romandre 24 hores per servir d'exemple". "Els primers avions alemanys arribaren ja el 24 de juliol, per mar; a Càdiç hi havien estat encarregats ja abans d'esclatar la insurrecció. Es tracta de 40 trimotors que acompanyats de llurs tripulacions també alemanyes foren emprats immediatament per a protegir el trasllat de tropes del Marroc. El mes de novembre arribaren a Sevilla les primeres tropes alemanyes; al finalitzar llur viatge reberen uniformes i foren incorporats a la "Legió Condor" que fou emprada en els atacs contra Madrid. Avui, hi deu haver 60 mil alemanys al país, que formen un exèrcit escollit, especialistes, que causen una excel·lent impressió. Tota la protecció aèria la reben dels alemanys. Solament a Sevilla hi ha més de 100 canons antiaeris. No obstant els llums s'apaguen de tant en tant, sobretot quan es vol impedir que els radioients puguin escoltar les emissions de Madrid i Barcelona i els discursos d'Azaña. El 19 de setembre vaig veure com els vaixells alemanys "Liebert" descarregava a Sevilla 60 avions. "Més nombrosos que els alemanys són encara els italians. Crec que llur nombre s'eleva a 180.000. No se quan arribaran els primers congener un vaixell gegant descarregà a Càdiç 5.000 homes amb uniforme tingents. En tot cas el primer de l'exèrcit italià, però sense cap insígnia i el 24 de març un vaixell hospital italià conduí 300 oficials a Sevilla.

Primerament els "germans llatins" foren rebuts molt bé; però l'amistat fou curta puix que tothom s'assabentà de la desfeta de Guadalajara i el mateix Queipo de Llano confessà la derrota. "Una raó per la qual els alemanys són menys odiats a Espanya que els italians, és perquè l'ajuda d'Itàlia sembla molt més interessada".

L'enemistat entre moras i italians és ja coneguda i fins i tot els falangistes veuen en l'italià un conqueridor estranger. El que m'ha induït a escriure aquestes línies, és abans que tot l'actitud curiosa de la nostra premsa suïssa. No sóc ni comunista ni socialista, però sóc suís i comprenc que una població que ha estat assaltada per generals sublevats i mercenaris estrangers, i que s'ha defensat amb coratge, són sobretot els bascos els que em són més simpàtics, puix que és un poble de muntanyencs, com nosaltres molt catòlics, orgullosos de les seves velles costums i de la seva independència i que es defensen contra els italians, alemanys i africans que estan molt ben equipats. Cap suís pot tenir simpaties per un exèrcit d'invasió com el que ha atacat la República espanyola."

Tarragonins! Anuncieu a "LLIBERTAT"! A l'ensems que hi guanyeu materialment amb la venda, contribuïu a la tasca lloable que ve desenvolupant el nostre periòdic!

NOTES INFORMATIVES

TRIBUNAL D'URGÈNCIA

Sota la presidència del president de l'Audiència es reuní ahir el Tribunal d'Urgència, per tal de fallar diverses causes per desafectes al règim.

Actuà de fiscal Jaume Balaguer.

A les deu del matí es veié la causa contra Tomasa Elvira Menchada, la qual es defensà ella mateixa.

La prova testifical fou contrària a la processada.

El Tribunal la condemnà a tres anys de presó.

Amb la mateixa constitució del Tribunal es veié seguidament la causa contra Santiago Muñoz Moreno, Cristòfor Picon Bernaus, Andreu Foix Vilanova, Geroni Sorribas aGrcia i Pere Redorat Colet, també per desafectes al règim.

Actuaren de defensors els lletrats Joan F. Montañés i Ricard Tapias.

El fiscal Balaguer retirà l'acusació per manca de proves.

Per últim es veié pel mateix motiu la causa contra Joan Pujol Cases, Antoni Llorens Figuerola, Lluís Gavaldà Llubra, Pere Fargas Salvadó, Sebastià Anguera Llauredó.

Actuà de defensor el lletrat Jaume Forasté.

El fiscal Balaguer retirà també l'acusació per manca de proves.

Certificat de Treball

Impresos segons model

oficial, els trobareu a la

Impremta Sugrañes

Joaquim Maurín, 9

LA CENSURA DE PREMSA

Des d'ahir la censura de la premsa a passat a dependre de la Delegació d'Ordre Públic, cessant en la mateixa la Comissaria de la Generalitat.

Gremi de Cafeters, Bars i similars

Davant l'escassetat de certes matèries primes d'ús quotidià i comú, com són la sucre i la sal, aquest Gremi ha acordat no fer GELATS enguany.

L'esmentat acord, que es traduirà en una millor abundància de sucre i sal per als usos familiars, esperem que rebrà una bona acollida per part del poble de Tarragona, en benefici del qual hem pres la nostra decisió.

EDICTE

D. Manuel Miró Esplugues, Jutge d'Instrucció d'aquest partit:

Per el present són citats, cridats i emplaçats les persones a les quals puguin pertèixer els objectes que a continuació es relacionen per a que dins el termini de 10 dies, a comptar desde l'inserció del present en els periòdics locals i "Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya" compareixin davant aquest Jutjat a prestar declaració en el sumari que s'instrueix amb el núm. 36 del any corrent sobre furt, i reconèixer dits objectes, que els seran entregats previes les formalitats legals corresponents.

Objectes de que es tracta.
3 Encenedors, 1 Rellotge, 1 Mocador de seda roig, 1 pistola detonadora, 1 Llitera d'alumini, 1 Cafetera, idem 1 Graelles, idem. 1 Pot amb tapa idem. 1 Pot petit sense tapa, idem. 1 Sabonera, idem. 2 Olles de diferent tamany idem. 1 Embut de llana: 1 Pot de porcellana: 1 Colador: 1 Cacerola i 12 discos de gramòfono.

Tarragona, vint-i-u de juny del mil noucents trenta set.

Jutge d'Instrucció
MANUEL MIRO ESPLUGAS

Per O. de S. S.
B. CALDERON

ENTERRAMENT D'UNA ALTRA VÍCTIMA

Ahir, a les set de la tarda s'efectuà l'acte d'enterrament d'una altra de les víctimes de la metralla feixista mort a l'Hospital general de les Comarques tarragonines, nomenat Sebastià Vidal Miró.

L'acte fou una sentida manifestació de dol que fou presidida per les autoritats, assistint-hi representacions de tots els centres polítics i sindicals amb llurs banderes, així com també representacions de tots els cossos armats.

Si voleu comprar barat
no deixeu de visitar el

**BAZAR
ALEMANY**

Rambla 14 Abril, 61

El temps

OBSERVACIONS METEOROLÒGIQUES DE L'INSTITUT

Temperatura a l'ombra: Màxima, 24'5; mínima, 20'5.

Baròmetre a 9 i al nivell de la mar: A les 8 h., 761'2; a les 18, 760'3.

Direcció del vent: A les 8 h., SSE.; a les 18, SE.

Estat del cel: A les 8 h., quasi tapat; a les 18, id.

Classes de núvols: A les 8 h., C. Nbs.; a les 18, id. id.

Evaporació: En les 24 h., 2.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Humitat relativa: A les 8 h., 88; a les 18, 77.

CAMISES CORBATES

darreres novelats

= ALSINA =

CAMISER

La millor casa assortida en
Cotxes Cadires per a nens

**Magatzems
ROCH**

Rambla 14 d'Abril, 42

TARRAGONA

L'actual moment polític a Catalunya

Barcelona, 22. — A primeres hores de la tarda han coincidit a la Generalitat dues destacades comissions que han cridat l'atenció dels periodistes fins el punt de concebre la possibilitat d'esdeveniments de caràcter polític, relacionats amb una possible variació del Govern de Catalunya.

La primera comissió que ha passat a entrevistar-se amb el President Companys als departaments oficials, era del Partit Socialista Unificat de Catalunya i estava composta pel secretari general del Partit, Joan Comorera; pel conseller Rafel Vidiella, i pel secretari de la U. G. T., Del Barrio.

Més tard han estat al despatx de la Presidència els representants de la C. N. T., Valeri Mas, Dionís Eroles, Xena i l'exministre, Frederica Montseny.

Fins després de les dues de la tarda no han acabat les reunions dels comissionats polítics i sindicals, amb el President de Catalunya.

En abandonar la Presidència els periodistes han interrogat els re-

presentants del P. S. U. Vidiella ha dit que no es tractava de res de política i si únicament un canvi d'impressions relatiu a la situació, i parant molta atenció en la qüestió d'Euzkadi.

El senyor Comorera ha dit també que es tractava d'un canvi d'impressions amb el senyor Companys, sobre el moment actual, que és delicat i no pas gravíssim com algú afirma.

En fer ressaltar la coincidència de la seva visita amb la dels representants de la C. N. T., Comorera ha dit als reporters que no fessin conjectures ni comentaris desplaçats, puix que eractava únicament del que havia expressat i no pas de res polític, i ha acabat dient:

— Salvarem Catalunya per damunt de tot i demostrarem el que som i el que valem.

Els comissionats de la C. N. T., que han abandonat la Generalitat a les tres de la tarda, han afirmat que no es tractava de cap visita política, i que no tenen res a manifestar en aquest sentit.

CURSET D'ESTIU

ECONOMIC, AGRADABLE
INTERESSANT

ACADEMIA ROIG

Colom, 24

El probable nou govern francès

Paris, 22. — Es dona gairebé com a segura la següent llista del nou govern:

Presidència, Camille Chautemps.
Vis-presidència, Leon Blum, Albert Sanaut i Paul Bancour.
Negocis Estrangers, Ivon Delbos.

Defensa Nacional, Deladier.
Marina, Campinchi.
Aaire, Pierre Cot.
Interior, Max Dornoy.
Hisenda, Georges Bonnet.
Treball, Peirlar.
Justícia, Auriol.

Comunicat oficial de l'Est

Barcelona, 22. — El comunicat oficial d'aquest migdia del cap de l'Exèrcit de l'Est al President de la Generalitat, diu el següent:

"La nostra artilleria ha fet foc contra un tren que passava damunt el pont del rierol de Vadebara. La

màquina ha estat tocada i ha caigut gran quantitat de carbó que ha provocat un incendi. Amb molta dificultat el tren ha pogut arribar fins a Pina, on està detingut.

El mur de contenció del pont esmentat ha quedat destruït.

Confusa situació internacional

Londres, 22. — Un cop més la situació diplomàtica ha fet un d'aquells canvis sobtats que deixen es-

maperduts els observadors, per ben assabentats que estiguin de les interioritats de la política internacional. No més lluny que ahir, al matí, als cercles oficials del Foreign Office hi havia un optimisme desbordant sobre les possibilitats que oferia a la diplomàcia europea el viatge de von Neurath a Londres.

A la City, als passadissos de la Cambra dels Comuns, a les redaccions i als salons més o menys de moda es parlava amb profusió de detalls dels temes que tractarien Eden i von Neurath. Es feien pre-

paratius i algun aristòcrata ja tenia les invitacions cursades...

Però la voluntat del Führer és omnipotent i von Neurath no va a Londres. Millor dit, no va a Londres de moment, perquè ningú no sap si la setmana entrant, o el mes vinent o potser d'aquí dos dies, von Neurath anirà a Londres, i llestos.

El que si és cert que Alemanya, des d'ahir, ha canviat de procediment així ho tem i assenyala no precisament. Vol aprofitar els incidents del "Leipzig" per a precipitar una acció de gran envergadura? Algú ment Espanya, sinó Txecoslovàquia i Danzic. L'afer Bruno Weigel, les amenaces que diàriament es profe-

reixen a la Ciutat Lliure, els ma-neigs que prossegueixen en l'ombra a favor de l'autonomia dels alemanys sudetes, tot això revela clarament que Alemanya desitja algun cop que colloqui el país en peu de guerra.

Els periòdics d'aquest matí es limiten alguns a deplorar i d'altres a criticar, aquesta decisió del Reich de suspendre el viatge de von Neurath a Londres. Alguns periòdics creuen que el viatge no està suspès definitivament i que només es tracta d'una diversió estratègica del Führer. D'altres, en canvi, creuen que la situació europea està destinada a evolucionar en un sentit crític, dintre de pocs dies, ja que la diplomàcia alemanya ha rebut ordres concretes d'aguditzar els afers exteriors amb el fi de facilitar la gran maniobra alemanya d'intimidació sobre Anglaterra abans del començament de les negociacions a Londres.

Qualsevulla que sigui la situació, podem assegurar que aquest matí es recollia, en els cercles oficials, un sentit de desconcert, de dubte, de temença, davant del que pugui ocórrer. Anglaterra, en la qüestió espanyola, està cada vegada més decidida a acabar amb tants elements de desordre internacional que actuen a la Península i que amenacen les seves línies imperials i les possibilitats d'intel·ligència internacional. Es curiós que la Premsa d'aquest matí empiï un argument nou: el de "la força d'Anglaterra" que obliga les altres nacions a "festejar-la com a aliada". Què farà ara Neville Chamberlain davant el fracàs del desitjat viatge de von Neurath a Londres?

NOVETATS

en

tota classe de gèneres

CASA MALÉ

Portalet, 8 Tarragona

ULTIMA HORA

Comunicat oficial del Ministeri de Defensa

València, 22. — El comunicat oficial de la Guerra d'avui diu així: Centre. — Sense novetats importants per esmentar en tots els fronts d'aquest Exèrcit.

S'han passat a les nostres línies diversos soldats amb armament evadits del camp rebel.

Nord. — Biscaia: L'enemic travessant el Guadagua ha aconseguit situar algunes forces per Murzena, El Regato i Rigodia, lluitant-se en el terme de Baracaldo. Les nostres tropes es replegaren a noves posicions de reraguarda.

Santander: La nostra infanteria va batre amb cert foc una concentració enemiga observada a Rívero.

Intens foc d'artilleria a Puerto Pino i Los Calvetos.

Sud-Teix. — Un intent d'atac enemic per la Serra d'Alarcón i "Cerro" d'Almadronya fou fàcilment refusat.

Sud. — Al matí d'ahir es realitzà un afortunat cop de mà a la carretera de Motril a Granada, donant per resultat la captura de alguns presoners, entre els quals es troben un oficial d'artilleria i un altre de Regulars. Es causaren als rebels moltes baixes.

A la zona de Pozoblanco, l'aviació facciosa bombardejà la passada nit diversos pobles allunyats de la línia de combat, causant víctimes a la població civil.

Refugiats o indesitjables?

El meu germà — ens deia un amic del poble — ha marxat al front del Sud a Jaén.

A Cardona — ens deia un company d'una altra localitat — dos components del Consell Municipal afectes a la C. N. T. l'un i al P. S. U. C. l'altre, i per més senyes forasters, fa dies que havien d'ésser al front, perquè pertanyen a les lleves del 34 i 36. Encara són a l'Ajuntament.

Per covardia dels catalans, deixem que marxin els nostres familiars, marxem nosaltres mateixos, abans que no els qui per dret i deure propi haurien d'ésser ja fa temps defensant la "seva" terra, i fan que els nostres vagin a treure'ls les castanyes del foc. I que no marxem, perquè són els amos de Catalunya, els catalans són els seus esclaus i ells han de fer i desfer en aquesta terra d'ufana que ells curarien prou de retornar l'estat de barbàrie primitiu, si els deixessin i poguessin fer-ho.

Aquest cas és repetit fins l'infinit. Quants no en coneixem, cadascun de vosaltres que tenen de vint a vint-i-cinc anys, que tenen la seva lleva incorporada, que tots els fills del poble que hi pertanyen ja han marxat, i que ells es dediquin a fer el revolucionari i el fatxenda pels pobles que els han de patir?

Quants no en coneixem, de refugiats juveníssims, plens de salut i

de força, que han fugit d'Andalusia i d'altres països de la Península compresos i no compresos en les lleves, que passen la seva covardia pels carrers de la ciutat i dels pobles catalans?

Que el nostre company català hagi d'anar als fronts del Sud, que el ciutadà andalús es quedi a la reraguarda catalana, sovint a fer el joc del feixisme disfressat de revolucionarisme estúpid, no ho considerem just, ni creiem que fos possible en cap país que tingués una mica de consciència, no ja nacional sinó agoista. Ni a això arribem.

Cal que el primer govern català — si és que pugui dir-se'n — que es constitueixi amb prou coratge per a governar, empenyi immediatament la tasca d'empadronar "tots" els habitants de Catalunya. Tindriem moltes sorpreses en matèria de refugiats, en matèria de "modus vivendi" de molta gent que viuen amb una folgança incompatible amb el moment que vivim, en matèria de soldats que ni tan sols han efectuat la inscripció a les caixes de reclutament.

Aquest és el punt que ara ens interessa. Comença a ésser l'hora de fer neteja d'aquesta mena d'emboscats que la manca de control ajuda a viure.

No es estrany que hi hagi tanta de fe a no deixar governar i a governar malament.

Espigolant

L'editorial del "Diari de Barcelona" òrgan d'Estat Català és prou contundent i clar per que nosaltres ens atrevim a fer comentaris:

"Quan ens posarem d'acord? És a dir. Quan executarem l'acord que hi ha establert en principi, de salvar Catalunya?"

Què impideix que les coses vagin endavant i poguem sortir d'aquesta picabaralla lamentable?

No sabem trobar obstacle de consistència després de mirar-ho bé.

Cada dia hi ha un fet o altre que ens ve a remordir de la nostra inactivitat, però fins ara no són més que remordiments que no ens treuen del marasme.

Sospiràvem per un moment que ens deixés actuar amb una relativa llibertat, acostumats com estàvem a les lligadures. I estem perdent el moment de redreçar-nos.

No sabem sacrificar les molèsties quotidianes ni davant l'amenaça que ens pugui passar el que ha passat a Euzkadi?

Trencadissa, no. Acord, sí. Un acord que parteixi, indefectiblement de la dignitat catalana.

Per damunt de totes les coses anecdòtiques hi ha Catalunya."

MANUEL PEDROL
Olis purs d'oliva
TARRAGONA

Sobre Bilbao "Treball" diu:

"La lliçó de Bilbao és duríssima, i ha d'incrustar-se al nostre cervell i a la nostra consciència. Però no pot induir al pessimisme més que aquells que no tinguin una visió clara de les nostres possibilitats, ni un entusiasme antifeixista i revolucionari a tota prova. El triomf és possible: tenint com tenim elements per a assolir-lo, tot depèn de nosaltres. Que s'organitzi adequadament la guerra: que s'organitzi el front com cal: que s'acabi d'una vegada amb tot allò que ha entrebancat fins ara l'organització de la victòria. Damunt d'aquesta base, es tem disposats a col·laborar amb tots aquells que de debò desitgen l'anorreament del feixisme i consolidar les conquestes de la revolució."

Nosaltres ens adherim al contingut d'aquests paràgrafs, però no creiem pas que la solució estigui en aliances i col·laboracions que sempre han estat un catiu de raons i discòrdies!

CASA POU
Flors artificials
Perfumeria, Merceria

Camperols de Terra Alta i La Ribera.
Acudiu com un sol home al Congrés d'Esquerra Republicana de Catalunya!

La concentració de Tortosa ha de significar el redreament de la dignitat de Catalunya a les nostres comarques.
¡Tots al Congrés!

"La Publicitat" i parlant de les possibles dificultats que podien presentar-se al President per a solucionar el problema polític de Catalunya diu mol encertadament.

"Estem certs que si alguna dificultat d'aquest ordre es presentés el President que compta amb la confiança de totes les forces del Front Popular, sabrà superar-la amb la decisió que les circumstàncies exigeixen, segur que una actitud sense vacil·lacions, iniciadora d'una política de plena responsabilitat i eficàcia de govern, de cara a la guerra, esvairà oposicions, que només la feblesa dels governs pot fomentar, i trobarà en les masses del poble català, autènticament antifeixistes, l'adhessió i l'escalf necessaris per a vèncer els obstacles de la reraguarda, premissa indispensable per a triomfar als camps de batalla."

Sobre la situació de la guerra respecte les relacions diplomàtiques Rovira i Virgili a "La Humanitat"

"Tot indica que la guerra, militarment, va per llarg, qualsevolga que sigui el descapellament de les operacions a la zona cantàbrica. En canvi, el seu escurçament vindria pel camí diplomàtic, si fos veritat la versió sobre la retirada dels combatents estrangers."

Per aquest cantó seran de transcendència, en bé o en mal, les coses que passin dins el Comitè de Londres aquesta setmana i la setmana entrant. Almenys, el problema dels voluntaris deurà ésser aclarit. Es en veritat un problema apressant. Val a dir hom barrejarà aquest problema amb alguns altres fins a plantejar allò que se'n diu la totalitat del problema espanyol. Davant d'aquestes perspectives el Govern de València i els seus representants a l'estranger han de mostrar més clarividència i més tacte que mai."

Sastreria Gasulla
Falta pantaloneria

Secció Esportiva

FUTBOL

CAMPIONAT LOCAL AMATEUR

L'Amateur del Casal d'Esports guanyà al C. D. Olímpic per l'elevat score de 6 a 3

Dissabte passat es reemprengué el campionat local amateur després de quatre jornades d'ajornament de l'esmentat campionat. El matx es presentava fàcil per als "casalistes" els quals pogueren aconseguir marcar sis goals als seus contrincants els "olímpics". No obstant aquests es defensaren com a "lleons" i pogueren aminorar el resultat marcant tres punts.

Així doncs el partit fou molt interessant i renyit.

Els equips foren els següents a les ordres de Vallvé:

Casal d'Esports (Amateur)

Escoda, Adserà, Domingo, Rossell, Aiguadé, Vicién, Giménez, Sorines, Pérez, Mateu i Leandre.

C. D. Olímpic.

Velero, Sastre, Vergés, Chalo, Arts, Paredes, Estivill, Menéndez I Castillo, Menéndez II, i Echagoyen. Els punts foren marcats de la següent forma:

Menéndez II, d'un tret bastant potent i d'aprop marcà el primer punt per l'Olímpic Degut a un "free-kick" tirat contra els "olímpics", Sorines empatà.

Una avançada del Casal i un batibull davant de la porta de l'Olímpic, xutà Giménez a porta i quant el porter ja estava batut, surt Vergés i atura la bala. El corresponent "penalty" es aprofitat per Mateu per a desempatar. Amb el resultat de 2 a 1 favorable als "olímpics" acaba la primera part.

Rossell a la segona part tira un "free-kick" i Mateu remata marcant el tercer punt. Un centre de Pérez aprofitat per Leandre per a marcar el quart punt. Un corner contra l'Olímpic i tret per Vicién, Pérez marcà el cinquè punt.

Els elements de l'Olímpic tot i tenint cinc goals marcats pels seus contraris, no es desanimen i es llancen a l'atac. Prova d'aquest atac, es el goal marcat per Estivill en una jugada personal i el punt marcat per Menéndez II, d'un tret fluix però han col·locat.

L'últim goal de la tarda es degut a Leandre al rematar un centre de Mateu.

Els "barbers" afeïtaren en sec a la "Penya Arrós-Fideus" i guanyà l'encontre per 7 goals a 2

La veritat es que ningú esperava el resultat aconseguit per la penya "Pen el Pel" Tothom creia en un

possible empat o almenys en una victòria mínima dels "barbers" però no amb el resultat catastròfic de l'"Arrós-Fideus"

Tots els 90 minuts de joc foren de complert domini dels "barbers" els quals tingueren una tarda d'encerts, encara que el partit fou molt aburrit i dolent, donada la superioritat de l'equip guanyador.

Els goals aconseguits pels "barbers" foren deguts a Llimona (5), Dolç i Jutglà

Els goals de l'"Arrós-Fideus" els marcà Vinyeta.

El que ens sapigué mes greu de tot fou la manca d'esportivitat del jugador Dolç de l'equip del "barbers" per la forma de portar-se en el terreny de joc. Sempre hem cregut que els terrenys de joc serveixen per a practicar l'esport, i no per a fer "riure" ja que això es pot practicar ben bé a un "cerc" o bé al manicomí Pere Mata de Reus. El jugador Dolç es portà "coxinament" en aquest encontre i trobaríem molt encertat que els organitzadors d'aquest campionat el desqualifiquessin, ensenyant-li que el que s'ha de practicar es l'esport. D'aquesta forma potser acabarà aquest torneig donats els "casos" que ja s'han presentat i que no han estat gaire encertats pels esmentats dirigents.

Qui vulgui practicar l'esport pot anar als camps d'esbarjo. El que vol fer riure ja sap on és el seu lloc.

Estamos?
(Retirat de l'edició anterior per exès d'original).

EL BARCELONA BATUT A MEXIC EN EL SEU PRIMER PARTIT

Diumenge a la tarda jugà el seu primer partit a Mèxic, el primer equip del Barcelona que s'ha desplaçat a les esmentades terres mexicanes per tal de jugar-hi uns partits a profit dels nostres herois combatents.

El primer partit el jugà contra l'América i després de 90 minuts de bonic joc, l'equip català perdé per 2 goals a 0.

Laboratori Ràdio-Elèctric BOVÉ

us facilita el número premiat ahir en el sorteig dels cescs:

243

Per reparacions de tota classe d'aparells de ràdio, recordeu sempre Bové, Baixada Misericòrdia, telèfons 1267 i 1668

Sugrañes, Impresor. — Tarragona

L'antiga i acreditada Casa MIAN, posa en coneixement de la clientela i públic en general, que reemprèn la venda de tota classe d'ous i aviram, ja que compta amb existències suficients, de la millor qualitat i a preus reduïdíssims.

Per ous del país: Casa MIAN.

Per pollastres tendres i fins: Casa MIAN.

Per gallines, conills i aviram: sempre a Casa MIAN.

PLAÇA CORSINI, 7.